

د حضرت ناحوم نبي کتاب - ماخذ انبياء

پېژندگلو

د حضرت ناحوم پېغام دا دے چې خُدائ پاک د دُنیا معاملې په خپل قابو کبښې ساتي. د دُنیا د لوی نه لوی یو طاقت هم د خُدائ پاک منصوبه د مکمل کېدو نه نه شی ایسارولې. هغه په هر څه قادر دے. په لویو لویو بادشاهانو ترقی او زوال راغلی دے، خو په مکمل تاریخ کبښې څوک هم تر اوسه پورې د دې قابل شوې نه دے چې د خُدائ پاک طاقت له شکست ورکړي. او هم دا د هغه د منونکو دپاره د تسلی باعث خبره ده، که هر څومره هم حالات خراب شی خو د هغوی یقین هم په خُدائ پاک وی. حضرت ناحوم د نینوه خلقو له خبردارې ورکړو چې زر به د اسور خلق په تاسو حمله وکړي. خو حضرت ناحوم غرورناکو او طاقتورو اسوریانو له هم خبردارې ورکړو چې هغوی به هم تباہ شی که چرې تویه یې ونه کړه او خُدائ پاک ته راونه گړخېدل. هغه وفادارو له دعوت ورکوی چې د مصیبت په وخت کبښې مالک خُدائ خپل خُدائ پاک ته راوگرځي او ورسره وعده کوی چې خُدائ پاک به د هغوی حفاظت وکړي. د حفظ کولو دپاره ۷:۱ آیت ”مالک خُدائ ښه دے، د تکلیف په وخت کبښې هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه د هغوی حفاظت کوی څوک چې په هغه باور کوی.“

د مالک خُدائ غصه د نینوه خلاف

۱ (۱) د ناحوم القوشی د رویا په کتاب کبښې د نینوه په حقله پېغام. (۲) مالک خُدائ غبرتی او بدل اخستونکې خُدائ پاک دے، مالک خُدائ بدل اخلی او د قهر نه پک دے. او مالک خُدائ د خپلو دشمنانو نه بدل اخلی او خپله غصه د خپلو دشمنانو خلاف

جاری ساتی. (۳) مالک خُدائِ په مزه غصه کیری، خو هغه پېر طاقتور هم دے، مالک خُدائِ به مجرم بغېر د سزا پرې نۀ ردي. د هغه لاره په تېزه هوا او طوفان کښې ده، او وریځې د هغه د پښو دوږې دی. (۴) هغه سمندر رتي او اوچوی، هغه ټول سیندونه اوچوی. د بسن او د کرمل شینکے اوچوی، او د لبنان گلونه مراوی کوی. (۵) د هغه د وړاندې غرونه لږزېږی، او غونډی ویلی کیری. او زمکه د هغه په حضور کښې لږزېږی، دُنیا او هر هغه څوک چې په کښې اوسیری. (۶) څوک د هغه قهر ته ودرېدے شی؟ څوک د هغه سخته غصه برداشت کولے شی؟ د هغه قهر لکه د اور په شان نازل شوے دے، گټان د هغه په وړاندې ټوکړې ټوکړې شول. (۷) مالک خُدائِ ښۀ دے، د تکلیف په وخت کښې هغه مضبوطه قلعه ده. او هغه د هغوی حفاظت کوی څوک چې په هغه باور کوی. (۸) خو هغه به په یو زورور سېلاب سره د نینوه خاتمه وکړی، هغه به خپل دشمنان د لحد تیارو ته ورسوی. (۹) هغوی څوک چې د مالک خُدائِ خلاف منصوبه جوړوی هغه به یې په یو گزار سره سراسر برباد کړی. او د دویم گزار ضرورت به ورته نۀ وی. (۱۰) د هغه دشمنان به د هغه سپرو غونډې چې په ازغو کښې راگېر وی او چې په خپلو شرابو نشه وی، هغوی به لکه د اوچو بوسو په شان وسوزی. (۱۱) ستا نه، اے نینوه، څوک راغلو چې د مالک خُدائِ خلاف منصوبې جوړوی، څوک چې بې کاره مشوره ورکونکی دی. (۱۲) مالک خُدائِ داسې فرمائی چې، ”اگر که اسوریان اتحادیان لری او بې شمېره دی، هغوی به ورک او تباہ شی. اگر که تاسو ما په تکلیف کړئ، اے یهوداه، خو زۀ به تاسو نور په تکلیف نۀ کړم. (۱۳) اوس به زۀ د اسوریانو جغ ستاسو د څټ نه اخوا کړم او ستاسو بیړی به وشلوم.“ (۱۴) مالک خُدائِ ستا په حقله حکم کړے دے، اے نینوه، ”ستا اولاد به نۀ وی چې ستا نوم پرې پاتې شی. زۀ به هغه جوړ شوی تصویرونه او بُتان تباہ کړم کوم چې ستاسو د معبودانو په عبادتخانو کښې دی. زۀ به ستا قبر تیار کړم، ځکه چې تۀ بدچلنه یې.“ (۱۵) په غرونو نظر د هغه چا پښو ته واچوئ څوک چې ښۀ زېرے راوړی، او د امن و امان پیغام او د خلاصون اعلان کوی. اے یهوداه خپل اخترونه وکړئ، او خپلې عام منښتې کوی. بدعمله به نور هیڅکله په تاسو

قبضه نۀ کوی، هغوی به په مکمل توگه تباہ شی.

د نینوه تباہ کېدل

۲ (۱) اے نینوه، یو حمله کوونکے ستا خلاف راروان دے. د قلعي څوکیداری کوه، د لار څوکیداری کوه، خپل ځان په حفاظت کره، خپل ټول قوت استعمال کره. (۲) اگر که تباہ کوونکو هغوی تباہ کړی دی او د هغوی د انگورو باغونه یې وران ویکار کړی دی خو مالک خدای به د یهوداه شان او شوکت بیا قائم کړی لکه د اسرائیل د شان او شوکت په شان. (۳) د فوجیانو ډالونه سره دی، جنگیالو یې سرې جامې اغوستې دی. په جنگی گاپو لگېدلې اوسپنې ځلېدې په هغه ورځ چې دوی تیار و، او د دیار نېزې یې په هوا کېنې خوځولې. (۴) جنگی گاپی د طوفان غونډې په کوڅو کېنې تېرېږی، په چوکونو کېنې مخکېنې او وروستو ځی راځی. هغوی لکه د چراغونو په شان پرقیږی، هغوی لکه د برېښنا په شان په تېزه تېرېږی. (۵) بادشاه خپلو آفسرانو ته چغې وهی، هغوی په خپل رفتار کېنې په لار تیندک خوری. د ښار دېوال ته په تېزه ورخلاص دی چې ځان ته د حملې مورچې تیاری کړی. (۶) د سیند دروازې کولاو کړې شوې دی، او محل په راغورزېدو دے. (۷) د هغې ملکه برینډه بوتلے شوه. د دې غلامانې جینکی لکه د گوگوشکو په شان ژړا کوی او هغوی خپلې سینې وهی. (۸) نینوه لکه د تالاب په شان دے او د دې اوبه روانې دی. ”ایسار شی، ایسار شی،“ هغوی چغې وهی، خو هیڅ څوک شا ته نۀ گوری. (۹) سپین زر لوټ کړی. سره زر لوټ کړی. د دې د ذخیرې څۀ حد نشته، او د دې د ټولو خزانو دولت پېر زیات دے. (۱۰) هغه لوټ کړے شوه، خالی کړے شوه، ورانه ویکاره شوه. زړونه کمزوری شول، پښې بې دمه شوې، بدنونه په رېږدو شول، هر مخ زېر شو. (۱۱) اوس نینوه هغه د زمرو غار چرته دے، هغه ځای چرته چې هغوی خپلو بچو له خوراک ورکولو، چرته چې زمري او زمري، او د دې بچی بغېر د څۀ ویری نه گرځېدل؟ (۱۲) زمري د خپلو بچو دپاره کافی ښکار وکړو او د خپلې زمري

دپاره د هغه ښکار په مری غلے شو، خپل غار یې د ښکار د غوښې نه پک کړو. (۱۳) زه ستاسو خلاف یم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. زه به ستاسو جنگی گایې وسوزوم، او توره به ستاسو ځوانان زمري ووژنی. زه به تاسو ته په زمکه ښکار پرې نه ږدم. ستاسو د پیغام ورکونکو آوازونه به نور نه اوربدلے کپړی.

افسوس په نینوه

۲ (۱) افسوس دې وی په وژونکی ښارپې، چې د دروغو او د لوټ شوی مال نه پکه ده، کله هم د مظلومانو نه خالی شوی نه ده. (۲) د کورو ټسار ته، د پایو چغار ته، د آسونو تریار ته، او د جنگی گاپو درزار ته غور ونیسئ. (۳) په آسونو سواره حمله کوی، پرقېدونکې توري او ځلېدونکې نېزې ښکاری. هر طرف ته بې شمېره زخمیان، د مړو پیری، بې شمېره مړی دی، او خلق په لاشونو تیندکونه خوری. (۴) ځکه چې نینوه د یوې بې حیا زناکارې په شان ده، چې ناز نخرې کوی، او خپل ښائست لکه د جادو استعمالوی، چا چې په کنجرتوب سره قومونه خپل غلامان کړی دی او په خپل جادو سره یې خلق راگېر کړی دی. (۵) زه ستا خلاف یم، مالک خدای رب الافواج فرمائی. زه به ستا لمن ستا په مخ دراوچته کړم. زه به قومونو ته تا لغړه کړم او ملکونو ته به دې وشرموم. (۶) زه به په تا گند دروغورزوم، زه به تا سپکه کړم او تا نه به یو تماشه جوړه کړم. (۷) هغه ټول څوک چې تا گوری هغوی به تا نه وتبستی او وائی به، د نینوه نه کنډر جوړ شوی دے، څوک به د هغې دپاره ماتم کوی؟ څوک به هم نه وی چې تا له تسلی درکړی؟ (۸) آیا ته د تییس نه ښه یې، چې د نیل په دریا باندې آباد دے، چې گېرچاپېره ترې نه اوبه دی؟ دریا ب د هغې دفاع وه او اوبه د هغې دېوالونه. (۹) ایتھوپیا او مصر د دې لامحدوده زور وو، فوط او لیبیا د دې اتحادیان وو. (۱۰) خو اوس هغه ونيولے شوه او جلاوطنه کړے شوه. د هغې بچی د هرې کوڅې په سر کښې ټوکړې ټوکړې شو. د غلامی دپاره د هغې په مشرانو پچه واچولے شوه، او د هغې ټول مشران په

زنځيرونو وتړلې شو. (۱۱) تۀ به هم لکه د نشيانو نشه شي، تۀ به خپل ځان پټوې او د دشمن نه به پناه غواړې. (۱۲) ستا ټولې قلعه گانې لکه د اينځر د هغه ونو په شان دي چې ورومبې مېوه يې پخه وي، کله چې دا خوځولې شي، نو اينځر يې د خوړونکي خولۀ کبني راوغورزېږي. (۱۳) خپلو فوجيانو ته وگوره، هغوي ټول لکه د بشځو په شان کمزوري دي. ستا د ملک دروازې، ستا دشمنانو ته خلاصې دي. اور د دې اړمونه سوزولي دي. (۱۴) د محاصرې دپاره اوبۀ پکې کړه، او خپلې مورچې مضبوطې کړه. خټه جوړه کړه، په پښو يې نرمه کړه، د خښتو د جوړولو دپاره يې تياره کړه. (۱۵) خو اور به تا وسوزوي، توره به دې په مينځ دوه کړي. دشمن به دې لکه د قحطۍ د مولخانو په شان وخوري. تر دې کۀ تاسو د قحطۍ مولخانو په شان پېر هم شي خو د تبستېدلو لار به موندلې وي. (۱۶) تا د خپلو سوداگرو شمېر زيات کړې دې تر دې چې د هغوي شمېر د آسمان د ستورو نه هم زيات دې، خو لکه د مولخانو هغوي زمکه صفا کړي او بيا والوځي او لاړ شي. (۱۷) ستا محافظان د قحطۍ د مولخانو په شان دي، او ستا آفسران د قحطۍ د مولخانو د لښکر په شان دي چې په ژمي کبني په دېوالونو کښېښي. خو کله چې نمر رابنکاره شي نو دوي والوځي او لاړ شي، او چا ته نه معلومېږي چې چرته ځي. (۱۸) اې د اسوريي بادشاه، ستا د قوم شپونکي اوده دي، ستا مشران د آرام دپاره پراته دي. ستا خلق په غرونو خواره واره شوي دي او څوک نشته چې دوي رايوځاي کړي. (۱۹) ستا زخم هيش يو څيز هم نه روغوي، ستا زخم وژونکې دې. هر څوک چې ستا په حقله ستا په راغورزېدو خبر شي هغه لاسونه پرقوي، ځکه داسې څوک نشته چې ستا د نه ختمېدونکي ظلم نه خلاص شوي وي.